**Europa-Parlamentet**
2014-2019

*Mødedokument*

**B8-0318/2016**

2.3.2016

# FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om situationen i Eritrea
(2016/2568(RSP))

**Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko, Arne Gericke, Mirosław Piotrowski, Ryszard Czarnecki, Edward Czesak, Ruža Tomašić, Angel Dzhambazki**
for ECR-Gruppen

**B8-0318/2016**

**Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Eritrea**
**(2016/2568(RSP))**

*Europa-Parlamentet,*

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Eritrea,

– der henviser til udtalelsen fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 9. marts 2016,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

– der henviser til Eritreas forfatning fra 1997,

– der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder, som Eritrea har undertegnet, særlig artikel 6, 7 og 9,

– der henviser til artikel 9 i AVS-EU-partnerskabsaftalen som ændret i 2005 (Cotonouaftalen), som Eritrea har underskrevet,

– der henviser til rapporten fra FN's undersøgelseskommission vedrørende menneskerettighedssituationen i Eritrea, A/HRC/29/42, af 4. juni 2015,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2224 (2015) af 23. oktober 2015,

– Der henviser til UNHCR's 2015-gennemgang om Eritrea,

– der henviser til Christian Solidarity Worldwides oplysninger til undersøgelseskommissionen vedrørende menneskerettigheder i Eritrea af 30. januar 2015,

– der henviser til bekendtgørelse om militærtjeneste No 82/1995, der blev offentliggjort den 23. oktober 1995 i *Eritrean Gazette*,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at efter 30 års kamp for uafhængighed, som afsluttedes i 1991, godkendte Eritreas befolkning med et overvældende flertal landets uafhængighed ved en folkeafstemning i 1993; der henviser til, at en ny forfatning med fuld respekt for menneskerettighederne blev godkendt og ratificeret i 1997, men ikke gennemført;

B. der henviser til, at parlamentsvalget, der var berammet til 2001, blev udsat på ubestemt tid som følge af grænsekrigen med Etiopien, og at valget endnu ikke er afholdt, og at det eneste tilladte politiske parti er Folkefronten for Demokrati og Retfærdighed (PFDJ); der henviser til, at nationalforsamlingen ikke har været indkaldt siden 2002, og at kun regeringens medier er tilladte;

C. der henviser til, at Isaias Afwerki har været Eritreas eneste præsident siden uafhængigheden i 1993, at hans styre, navnlig efter 2001, har været yderst diktatorisk og repressivt, og at hans regering har skabt et stærkt militariseret samfund;

D. der henviser til, at ifølge lovgivningen er alle Eritreas statsborgere, både kvinder og mænd, mellem 18 og 40 år forpligtede til at aftjene 18 måneders aktiv militærtjeneste og forblive i reserven, indtil de fylder 50 år; der henviser til, at rekrutteringen i praksis ofte finder sted i skolerne og omfatter børn under 15 år;

E. der henviser til, at seksuelt misbrug af piger finder sted under militærtjenesten, navnlig under militæruddannelsen, og at mange kvinder og piger søger at undgå militærtjeneste gennem ægteskab eller moderskab, eller tvinges til det af familiemedlemmer; der henviser til, at den officielle militærtjeneste på 18 måneder kan forlænges i perioder med "national krise";

F. der henviser til, at en undersøgelse fra London South Bank University af 200 flygtede værnepligtige viste, at den gennemsnitlige tjenestetid var på 6,5 år, at nogle havde gjort tjeneste i mere end 12 år, og at mange unge flygter fra Eritrea for at undgå militærtjeneste;

G. der henviser til, at FN fornyede sin våbenembargo mod Eritrea under henvisning til truslen mod fred og stabilitet i regionen og understregede sit krav om, at Eritrea stiller oplysninger til rådighed for Somalia- og Eritreaovervågningsgruppen (SEMG) vedrørende de djiboutiske kombattanter, der har været forsvundet siden sammenstødene i 2008;

H. der henviser til, at antallet af flygtninge og asylansøgere fra Eritrea medio 2015 udgjorde 444 000 ud af en samlet befolkning på 6 500 000; der henviser til, at det relativt store antal uledsagede mindreårige, der ankommer fra Eritrea, er i stor fare for menneskehandel;

I. der henviser til, at 39 000 eritreiske flygtninge og migranter krydsede Middelhavet fra Nordafrika til Italien i 2015, og at Eritrea således er oprindelsesland for det største antal flygtninge, der krydser Middelhavet til Italien;

J. der henviser til, at der begås systematiske, udbredte og grove menneskerettighedskrænkelser i Eritrea under regeringens myndighed, herunder omfattende overvågning af befolkningen, streng kontrol med flytninger, både inden for landet og for personer, der ønsker at forlade det, fuldstændig undertrykkelse af ytringsfriheden og alvorlige krænkelser af religions- og trosfriheden; der henviser til, at nogle af disse krænkelser muligvis udgør forbrydelser mod menneskeheden;

K. der henviser til, at Eritreas styre til stadighed har udvist ideologisk modstand mod enhver form for religion og anser religion for et konkurrerende og farligt tilhørsforhold og en kilde til national splittelse, hvorfor alle religioner er genstand for forfølgelse; der henviser til, at det tidligere overhoved for Eritreas ortodokse tewahedo kirke var i husarrest fra 2007 og til sin død i december 2015; der henviser til, at mange præster og andre religiøse personer enten er under husarrest eller i fængsel;

L. der henviser til, at tusinder af eritreere fortsat tilbageholdes uden sigtelse eller

rettergang under livstruende forhold i hele landet, og at der rutinemæssigt anvendes tortur;

1. opfordrer Eritrea til at gennemføre sin ratificerede forfatning og håndhæve de rettigheder, der er nedfældet heri, særlig artikel 17 og 19;

2. opfordrer Eritrea til at undertegne, ratificere og straks gennemføre FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og til fuldt ud at opfylde sine forpligtelser i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, der begge forbyder tortur;

3. opfordrer til en standsning af vilkårlig tilbageholdelse, tvungen forsvinden og ubegrænset tilbageholdelse uden sigtelse eller retssag; understreger, at Eritreas regering skal bringe alle langtidsfanger for anerkendte domstole under tilstedeværelsen af internationale observatører eller at løslade dem, og at alle, der er udsat for vilkårlig og ulovlig tilbageholdelse, omgående bør løslades;

4. opfordrer regeringen til at anerkende eksistensen af menneskerettighedskrænkelser og sikre ansvarliggørelse for tidligere menneskerettighedskrænkelser, herunder, men ikke udelukkende, udenretslige drab, tvungne forsvindinger, tortur, ulovlige tilbageholdelser, seksuelle overgreb og tvangsarbejde, bl.a. som led i militærtjenesten;

5. anbefaler, at den ubegrænsede militærtjeneste afskaffes, således at militærtjenesten begrænses til 18 måneder for alle nuværende og fremtidige værnepligtige på 18 år eller derover, og at der indføres bestemmelser om militærnægtelse af samvittighedsgrunde;

6. fordømmer, at Eritreas regering anvender en "diaspora-afgift", som opkræves ved afpresning og med andre ulovlige midler fra eritreere uden for Eritrea og anvendes i strid med FN's resolutioner til finansiering af væbnede grupper i nabolande, hvorved regionen destabiliseres;

7. giver udtryk for sin store bekymring over det ekstremt høje antal eritreiske flygtninge, der forsøger at krydse Middelhavet og nå til Europa, og anser det udemokratiske og totalitære styre i Eritrea for at være den væsentligste årsag hertil; opfordrer indtrængende Eritreas præsident og regering til omgående at gennemføre reformer;

8. er af den faste overbevisning, at de barske betingelser og den manglende frihed, som regeringen påtvinger befolkningen, navnlig brugen af tidsubestemt tvangsrekruttering, og ikke kun landets økonomiske situation, er en medvirkende årsag til udvandringen fra Eritrea; påpeger over for Kommissionen, at en forhøjelse af støtten under Den Europæiske Udviklingsfond ikke løser disse problemer;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, det Panafrikanske Parlament, medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Den Afrikanske Union, og Eritreas præsident, parlamentet og regering.